

blot fordi de ikke anser det for tilstrækkeligt vidtgående, samt at anbefale, at de faste medlemmer enes om en fortolkning af ordet »tvist« i pagtens art. 27, stk. 3;

4. at anbefale medlemmerne af De Forenede Nationer at drage omsorg for, at der i overenskomster, der tillægger sikkerhedsrådet visse beføjelser, indføjes bestemmelser, der udelukker brugen af veto-retten.

Interimsudvalget anbefalede endvidere plenarforsamlingen at overveje, hvorvidt tiden måtte være inde til at indkalde en generalkonference til revision af pagten i henhold til pagtens art. 109.

Beretningen kom til behandling i det politiske ad hoc udvalg. Her indbragte Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Kina og Storbritannien et fælles resolutionsudkast, der indeholdt en række henstillinger, i det væsentlige svarende til de af interimsudvalget foreslåede. Den argentinske repræsentant fremsatte et udkast til resolution om sammenkaldelse af en almindelig konference om revision af pagten.

Fra australsk side stillede forslag om, at de faste medlemmer af sikkerhedsrådet skulle anmodes om at give afkald på at anvende vetoet undtagen i tilfælde, der faldt ind under pagtens kapitel VII om forholdsregler overfor trusler mod freden.

Sovjetunionens repræsentant forelagde et resolutionsudkast, hvorefter plenarforsamlingen skulle understrege betydningen af, at alle medlemsstater bestræbte sig for at styrke De Forenede Nationers myndighed i overensstemmelse med pagtens principper, opfordre De Forenede Nationer til at udvide det internationale samarbejde samt udtale tillid til, at sikkerhedsrådet under hensyn til vetoets betydning ville tage de vundne erfaringer i betragtning ved anvendelse af rådslagning og søge at forbedre muligheden for at tage fælles beslutninger.

Efter længere diskussion i udvalget

blev de fire stormagters forslag vedtaget med 33 stemmer (deriblandt de tre skandinaviske lande) mod 6 (østblokken), medens 4 ikke stemte.

Den endelige behandling af spørgsmålet i plenarforsamlingen blev udsat til samlingens 2. del.

7. Atomenergikommissionens beretning.

Første plenarforsamlings 1. del havde ved en resolution af 13. februar 1946 nedsat en særlig kommission til at undersøge spørgsmålet om atomenergien og med pålæg om specielt at fremsætte forslag om kontrol med denne energi for at hindre dens anvendelse til krigerske formål. Kommissionen havde i løbet af 1946—48 til sikkerhedsrådet afgivet 3 beretninger, der konkluderede i en række konkrete forslag, af hvilke fremhæves oprettelsen af en international organisation, der skulle have til opgave dels at kontrolere atomproduktionen i alle dens stadier, dels direkte at lede produktionen i dens sidste stadier, og som skulle centralisere atomforskningen med henblik på, at den rettede sig mod fredelige formål. Der skulle ved en international aftale fastsættes forbud mod fabrikation, besiddelse og brug af atomvåben, ligesom der skulle træffes nærmere regler for tilintetgørelsen af eksisterende lagre af atomvåben. Intet land skulle have ret til at nedlægge veto med hensyn til det daglige arbejde indenfor kontrolorganisationen. Der skulle endelig træffes international aftale om de tvangsmidler og sanktioner, der skulle anvendes overfor personer og stater, som overtrådte atomkontrollens regler.

Planen opnåede tilslutning af 10 af kommissionens medlemmer, medens Sovjetunionen og Polen afholdt sig fra at stemme.

I atomenergikommissionens sidste beretning konstateredes det, at kommissionens forhandlinger var kommet ind i en